

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. N.**, IČO: X., so sídlom I.N., proti žalovaným 1/ **JUDr. B. B.**, nar. X., bytom N.N., 2/ **Ing. M. B.**, nar. X., bytom N.N., 3/ **JUDr. A. G.**, so sídlom R. N., správkyňa konkurznej podstaty V., s. r. o., v konkurze, IČO: X., so sídlom B., o **zaplatenie 5 980,40 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Nitra., pod sp. zn.20 Cb 258/1995, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. 9. 2009 č. k.. 26 Cob 102/2009-203, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 1/ sa o d m i e t a .

Žalobcovi, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ sa náhrada trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom z 29. apríla 2009 č. k. 20 Cb 258/1995-184 uložil žalovanému v 1/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 980,40 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V časti úrokov súd žalobu zamietol. Tiež žalobu zamietol proti žalovaným v 2/ a 3/ rade. Žalobcovi, žalovanému v 1/, 2/ a 3/ rade trovy konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu žiadal súd, aby uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180 165,40 Kčs s 10% úrokom od 1. 8. 1991 a nahradiť mu trovy konania.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické, alebo fyzické osoby, cenu zásob vydražiteľ zaplatí organizácii do 30 dní odo dňa dražby.

Podľa § 12 ods. 1 cit. zákona, udelením príklepu prechádza na vydražiteľa užívanie, ako aj nebezpečenstvo náhodnej skazy, alebo zhoršenie prevádzkovej jednotky.

Podľa § 12 ods. 2 cit. zákona, za vady prevádzkovej jednotky predanej vo verejnej dražbe doterajší vlastník nezodpovedá.

Na základe vykonaného dokazovania v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalovaný v 1/ rade bol jediným vydražiteľom prevádzkovej jednotky R. A. S. a teda jedine žalovaný v 1/ rade je v konaní pasívne legitimovaný. Ak žalobca, alebo jeho právny predchodca dospel k záveru, že vydražiteľ prevádzkovej jednotky nezaplatil cenu zásob a cenu ďalších vydražených vecí, mal sa jej zaplata domáhať od žalovaného v 1/ rade, ako vydražiteľa a taktiež faktúry, ktorými si právny predchodca žalobcu (R., š. p.) uplatňovali zaplata kúpnej ceny, mali byť vystavené pre žalovaného v 1/ rade.

Podľa § 4 zákona č. 427/1990 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov sa vydražili prevádzkové jednotky podľa zoznamu vyhotoveného príslušnými orgánmi. Súčasťou tohto zoznamu mali byť i súpisy zásob podľa inventarizácie vykonanej ku dňu vyhotovenia zoznamu a v súpise mala byť uvedená i cena.

Žalovaný v 1/ rade v priebehu konania nenamietal súpis zásob, ktorý bol prílohou zoznamu dražených prevádzkových jednotiek, nenamietal jeho existenciu a cenu uvedených vecí. Okrem toho v priebehu konania ani nepreukázal podstatný rozdiel medzi stavom zásob v deň prevzatia prevádzkárne oproti stavu zásob a ich ceny ku dňu konania dražby. Listinné dôkazy, ktoré označil ako podklady k vykonanej daňovej kontrole súd nepovažoval za dôveryhodné a nespochybniteľné dôkazy. Ide o súpis vecí vyhotovený pravdepodobne žalovaným v 1/ rade, nie je presne označený, nie je zrejmé, o aké základné prostriedky ide, z akej prevádzkovej jednotky, nie je nikým podpísaný a ani overený. V zozname sú iba k jednotlivým položkám rukou dopísané poznámky o funkčnosti jednotlivých predmetov.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, iba proti žalovanému v 1/ rade, a preto žalobu proti žalovaným v 2/ a 3/ rade zamietol.

Uplatnenú sumu považoval súd za preukázanú v celej výške a bolo povinnosťou žalovaného v 1/ rade ako vydražiteľa ju zaplatiť do 30 dní odo dňa konania dražby (§ 11 ods. 4 cit. zákona).

Okrem toho súd upozornil i na ust. § 12 ods. 2 cit. zákona, podľa ktorého doterajší vlastník za vady prevádzkovej jednotky nezodpovedá. Teda i v prípade, ak by žalovaný v 1/ rade preukázal vadnosť zásob a ďalších vydražených vecí, doterajší vlastník by za tieto vady nezodpovedal a žalovanému v 1/ rade by nezanikla povinnosť platiť kúpnu cenu.

Žalobca si okrem istiny 180 165,47 Kčs v žalobe uplatnil i 10% úrok od 1. 8. 1991.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní ak nesplní riadne a včas svoj záväzok a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia, alebo do doby keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 Obchodného zákonníka účinného do 27. 12. 1992, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku, alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o jedno 1% vyššie, než je úroková sadzba určená obdobne podľa § 502.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že žalobca si v prípade omeškania s platením peňažného záväzku mohol od žalovaného v 1/ rade uplatňovať úroky z omeškania. Žalobca si však uplatnil úroky, teda príslušenstvo, ktoré nezodpovedá právnej úprave, a preto mu nemohlo byť priznané. Úroky z omeškania by nemohli byť žalobcovi priznané i z toho dôvodu, že faktúry, ktorými si R., š. p. uplatňovali zaplatenie konkrétnej ceny, neboli vystavené pre žalovaného v 1/ rade, teda ani neboli doručené a žalovanému v 1/ rade nemohla začať plynúť lehota na plnenie. Súd žalobu v časti uplatnených úrokov zamietol.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a o trovách konania vo vzťahu k žalovaným v 2/ a 3/ rade súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému v 1/ rade zaplatiť žalobcovi sumu 5 980,40 Eur podal odvolanie žalobca.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. 9. 2009 č. k. 26 Cob 102/2009-203 rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 20 Cb 258/1995-184 zo dňa 29. 4. 2009 v napadnutej časti potvrdil. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V rozsudku odvolací súd uviedol, že žalovaný v 1/ rade síce tvrdil, že odvolanie podáva z dôvodu definovaného v § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p., tento odvolací dôvod však obsahovo nenaplnil. Uvedený odvolací dôvod totiž predpokladá neúplnosť skutkových zistení prvostupňového súdu, ktorú si súd zapríčinil nevykonaním takých odvolateľom navrhnutých dôkazov, ktoré sú na zistenie rozhodujúcich skutočností potrebné. Odvolateľ však v odvolaní neuviedol žiaden dôkaz, ktorý by bol v konaní pred súdom prvého stupňa navrhol, a ktorý by nebol súd prvého stupňa vykonal. Žalovaný v 1/ rade po vykonaní dokazovania prvostupňovým súdom a po poskytnutí poučenia podľa § 120 ods. 4 O. s. p. nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 1. 4. 2009. Súd prvého stupňa následne uznesením vyhlásil dokazovanie za ukončené. Z týchto skutočností je zrejmé, že žalovaný bol zo stavom dokazovania vykonaného v prvostupňovom konaní spokojný a žiadne ďalšie dôkazne návrhy už nevzniesol.

Z podaného odvolania je však zrejmé, že sú v ňom obsahovo naplnené iné odvolacie dôvody, pretože odvolateľ namietal nesprávnosť skutkových zistení prvostupňového súdu na základe vykonaných dôkazov (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Odvolací súd sa však v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a tak v časti jeho skutkových ako aj právnych záverov. Z toho dôvodu sa odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, ktoré zároveň ako vecne správne vo výroku podľa § 219 ods. 1 O. s. p. v napadnutej časti potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný v 1/ rade dovolaním a navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Dovolanie odôvodnil v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a to, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra na základe iného právneho posúdenia ku ktorému nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Týmto spôsobom Krajský súd odňal žalobcovi možnosť navrhovať dôkazy a tým mu odňal riadne konať pred súdom, čo môže zakladať ďalší dôvod dovolania podľa § 237 písm. e/ O. s. p. Ďalšími skutočnosťami, ktoré sú dôvodom dovolania je to, že má pochybnosti o dôveryhodnosti arbitrážnej žiadosti voči konzorciu F. zo dňa 18. 11. 1991 a následnej žalobe voči žalovaným v 1/ až 3/ rade zo dňa 9. 11. 1992 v tom smere, že v každom podaní sú uvedené iné č. faktúr a podľa príloh aj iné ceny jednotlivých faktúr, čiže nevie, či sa tieto faktúry týkajú tej istej prevádzkovej jednotky, resp. P. R. A., na S.. V arbitrážnej žiadosti je uvedená faktúra č. 1X. na cenu 156 234,37 Kčs a inventúrny zoznam, ktorý mal byť prílohou faktúry, je cena 158 234,37 Kčs. V žalobe voči jednotlivým členom konzorcia podanej na Okresnom súde v Nitre dňa 9. 11. 1992 sa žalobca domáha zaplatenia faktúr č. 2X. na Kčs 156 234,37. Vydražiteľom PJ bola samostatne zárobkovo činná osoba JUDr. B. B., IČO: X.. bytom N., voči ktorej do dnešného dňa neboli uplatnené žiadne faktúry, ani podaná žiadna žaloba na vymáhanie pohľadávky. Jediný vydražiteľ neobdržal žiadnu faktúru za zásoby, ani žiaden upravený inventúrny zoznam podľa požiadavky konzorcia. Vzhľadom k tomu, že na jediného vydražiteľa neboli vystavené faktúry za cenu zásob a ostatného vydraženého majetku z roku 1991 sa žalovaný 1/ domnieva, že predmetný žalobný návrh je premlčaný a z toho titulu uplatnil námietku premlčania.

Právny predchodca žalobcu nevystavil faktúry na vydražiteľa predmetnej PJ a tým si neuplatňoval nárok na pohľadávku voči vydražiteľovi, zaplatiť kúpnu cenu zásob a iných predmetov postupnej spotreby. Pohľadávka žalobcu je podľa zákona č. 513/1991 už premlčaná a bezdôvodná. Žalovaný 1/ má za to, že právne posúdenie Krajským súdom Nitra bolo nesprávne a preto sú tu dôvody pre zrušenie jeho rozsudku.

K dovolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 3. 2. 2010. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok Krajského súdu Nitra považuje za vecne správny a doterajšie dokazovanie vo veci samotnej považuje za dostatočné. Na základe týchto

skutočností navrhol, aby dovolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu Nitra ako správny a ponechal ho v celom rozsahu v platnosti.

K dovolaniu sa vyjadrila žalovaná v 3/ rade a má za to že súd prvého stupňa vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. V konaní nedošlo k žiadnym vadám uvedených v § 221 ods. 1 a konajúci súd vychádzal zo správneho posúdenia veci. Dovolanie žalovaného 1/ považuje za účelovú obranu a navrhla dovolanie zamietnuť. Podľa § 243b O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovolaním žalovaného v 1/ rade nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci doposiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Žalovaný v 1/ rade v dovolaní uviedol, že odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu v Nitra na základe iného právneho posúdenia, ku ktorému nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Dovolací súd s týmto názorom dovolateľa nesúhlasí, keďže odvolací súd sa

v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, a preto sa v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a považoval rozsudok za vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 1/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť § 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou so závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., (t. j. či v uvedenej veci nejde o prípad nedostatku právomoci, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia, procesnej nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, alebo súdom nesprávne obsadeným. Takéto vady konania, ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Žalovaný v 1/ rade v dovolaní uviedol, že na základe iného právneho posúdenia odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu, ku ktorému nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Týmto spôsobom Krajský súd odňal navrhovateľovi možnosť navrhovať dôkazy a tým mu odňal riadne konať pred súdom, čo môže zakladať dôvod dovolania podľa § 237 písm. e/ O. s. p. Len žalobca by sa mohol v dovolaní brániť tým, že žalobcovi súd odňal možnosť riadne konať pred súdom. Prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ nemôže zakladať však žalovaný v 1/ rade, že žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Ak chcel žalovaný v 1/ rade namietat', že jemu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom procesnú vadu tejto povahy dovolací súd nezistil.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu bola žalovanému v 1/ rade odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesné vady v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide vtedy ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalovanému 1/ realizáciu jej procesných práv. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané patrí výlučne súdu a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 O. s. p.), preto nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom resp. vykonanie iných dôkazov na zistenie skutkového stavu nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Rovnako ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p. Ak aj súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z toho dôvodu vecne nesprávne, táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne hodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu správnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, sám o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia. I keby teda tvrdenia žalovaného 1/ boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovaným 1 vytykané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladali by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval, alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného 1/ nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalovaný 1/ úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.) Dovolací súd nepriznal žalobcovi, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. marca 2010

**JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková